

Zondag 5 maart 2017

Eucharistieviering vanuit de Onze-Lieve-Vrouw van Bijstandkerk in Sint-Niklaas.

Voorganger: pastoor-deken Raf Vermeulen.

Homilie

De veertigdagentijd is voor de christen, beste mensen, een heel bijzondere tijd, die sterke tijd binnen het kerkelijk jaar. We mogen onszelf in deze dagen, meer dan anders, tegen het licht van de Bijbelse boodschap houden.

De lezingen van daarnet en in het bijzonder het Evangelie leidt ons dan ook binnen in de spiritualiteit van de veertigdagentijd. Die nodigt u en mij uit om de woestijn in te trekken en te blijven stilstaan bij de kern van ons christen zijn en onze verbondenheid met God.

In onze woestijntocht van veertig dagen mogen we kijken naar wegwijzers, die ons bevragen en oproepen, die ons inspireren om het schoonste in onszelf naar boven te halen. De wegwijzers of kieswijzers voor vandaag zijn *Kwetsbaar* en *Veerkrachtig*. We brachten ze bij het begin van de viering mee naar voor en hingen ze op aan de paal hier vooraan die geplant staat in de klei, in de aarde.

Zij verwijzen ons enerzijds naar de schepping van de mens: geboetseerd uit de aarde, gevuld met levensadem, vol levenskansen. Ook Jezus werd voor de keuze geplaatst, eigen glorie of het volk naar haar bestemming brengen, om geliefd kind van God te zijn.

De kieswijzer, symbool van in het leven staan, plaatst ons voor keuzes. *Kwetsbaarheid* en *Veerkracht*: ons kind van God weten, is weet hebben van onze broosheid en vergankelijkheid. Maar het is ook: ons geroepen weten om onze zending en taak op te nemen in de wereld; veerkrachtige moeilijke situaties weten om te buigen tot kansen.

Kiezen op zich is niet altijd gemakkelijk en het beleven van ons christen is nog minder gemakkelijk. Het roept soms wel eens twijfels op of je wordt wat onzeker over de haalbaarheid ervan of over je verbondenheid met God en of God wel van je houdt. Toch mogen wij er op vertrouwen dat God met ons meegaat, dit doorheen het duister van de nacht, naar het licht van Pasen.

Daarom deze uitnodiging: durf je aan Hem toevertrouwen, wat er ook gebeure. God wil je reisgezel zijn en woorden van liefde in je hart toefluisteren.

Maar om dit te ontdekken, beste mensen, moeten we ons vrijmaken van alle overbodige ballast en bewust kiezen om, figuurlijk, de woestijn in te trekken, veertig dagen lang. Doch, in het leven komen we vaak voor kieswijzers te staan. Zo ervaart mensen dat er op zoveel momenten een beroep op hen wordt gedaan, zodat het moeilijk wordt of is om de stilte te laten spreken.

Laten we trachten op zoek te gaan naar een plaats waar we alleen kunnen zijn en de stem van God kunnen horen.

Deze plaatsen zijn niet zo talrijk, of toch, vele deuren van onze kerken staan open ... Of vind je een plek waar je geconfronteerd kan worden met jezelf.

Deze confrontatie kan soms hard zijn, kan kwetsen en pijn doen, doch, zo kan je op het spoor komen van God die liefde is, een liefde die sterker is dan alle haat en geweld samen.

Dit was, beste mensen, ook de uitdaging waarvoor Jezus stond. De mensen zouden voor Hem op de knieën vallen, maar daar was het Hem niet om te doen. Het enige wat voor Hem van tel was, was dat Hij dienstbaar kon zijn aan het project van God en dat Hij alleen met Hem verbonden kon leven en bidden. Die verbondenheid was voor Hem veel meer waard

dan wat dan ook. En hoe groot de uitdagingen ook waren, alles wat Hem verder van God zou afbrengen, legde Hij naast zich neer. Voor alles wilde Hij trouw blijven aan zijn roeping.

De vraag aan mij en aan ieder van ons, beste mensen, mag deze zijn: "Hoe probeer jij trouw te blijven aan je roeping als christen"?

Kun je weerstaan aan de verleiding van de reclame of aan bepaalde lokroepen?

Kun je weerstaan aan de bekoring van de digitale wereld, aan het overaanbod van onze supermakten of meer van dergelijke invullingen?

Kun je de nodige solidariteit opbrengen met de in armoede levende bevolking in Burkina Faso?

Ben je sterk genoeg om toch in God te blijven geloven, ook als sommigen u een naïeveling noemen?

Ik weet het, alleen is dit niet gemakkelijk, maar als we samen volharden zullen er in de woestijn her en der oasen ontspringen waar we kunnen bijtanken aan de bron van liefde, daar waar we opnieuw zullen en kunnen ontdekken dat onze diepste roeping erin bestaat dat we kinderen van God zijn.

Met Pasen kunnen we dan die verbondenheid op een bijzondere manier vieren.

Moge deze veertigdagentijd, beste mensen, voor u en mij een tijd zijn dat we onze diepste roeping mogen herontdekken. Dat we mogen opstaan en kiezen vanuit de stilte en vanuit onze verbondenheid met God de waardevolle dingen als geschenk op te bergen in ons hart. Want ons hart is vaak gevuld met de zorgen van het alledaagse zodat er geen ruimte meer is om tot onszelf te komen.

De veertigdagentijd of de vasten heeft maar zin als je weet waarom je dat doet en ook als je maar weet welke meerwaarde dit voor je heeft en als je met Jezus de woestijn van het leven durft in te gaan.

Pas dan zal en kan je ook de bron van je geloof ontdekken en herontdekken en kan je en mag je met Pasen als een nieuwe mens met Jezus verrijzen.

Ik wens u allen, mensen hier samen, maar ook aan de mensen die via TV één met ons meevieren, een *zalige veertigdagentijd* toe.

Amen.